

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki merkittävän virheen, koska se sekoitti kanneperusteet argumentteihin, joihin vedottiin varsinaisten kanneperusteiden tueksi. Tämä virhe johti valittajan tiettyjen vaatimusten tutkimatta jättämiseen.

2) Toinen peruste. Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen.

Valittaja väittää, että ennen kyseisen päätöksen antamista menettelyn muut osapuolet saattoivat esittää puolustukseen argumentteja seikoista, joista ei ilmoitettu Mamolille. Unionin yleinen tuomioistuin ei arvioinut tätä seikkaa riittävästi.

3) Kolmas peruste. Laillisuusperiaatteen loukkaaminen Leniency-ohjelmaan liittyvien tiedonantojen antamisessa, koska SEUT 101–105 artiklaa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan kanssa, on rikottu.

Koko menettely perustuu komission tiedonantoihin, joilla otettiin käyttöön niin kutsuttu Leniency-ohjelma. Valittaja väittää, että kun yhteisön lainsäätäjä ei ole toiminut, komissiolla ei ole minkäänlaisia valtuuksia myöntää yrityksille osittaista tai täydellistä sakkoimmunitteettia eikä aloittaa tällaisen väitetiedoksiannon perusteella kilpailuoikeudellista menettelyä, joka johtaa tuntuviin seuraamuksiin. Unionin yleinen tuomioistuin ei antanut riittäviä vastauksia valittajan vastalauseisiin, koska se ei tutkinut yksityiskohtaisesti erilaisia esitettyjä oikeudellisia seikkoja.

4) Neljäs peruste. SEUT 101 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 2 artiklan rikkominen.

Valittaja väittää, että komissio teki tutkimuksen aikana merkittäviä virheitä. Sen mukaan komissio jätti huomiotta Italian markkinoiden erityisyyden (esim. rakenne, ominaispiirteet, tukkukauppiaiden rooli) ja yhdisti tilanteen Italian markkinoilla tilanteeseen Saksan markkinoilla. Tällainen virhe kumosi komission päätelmät, jotka koskivat hintakartellin olemassaoloa Italian markkinoilla. Mainittujen virheiden vuoksi komissio ei myöskään täyttänyt todistustaakkaansa. Ideal Standardin roolin merkitystä Italian markkinoilla ei tarkasteltu lainkaan. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin jätti täysin huomiotta sen vastalauseet ja argumentit.

5) Viides peruste. Suhteellisuusperiaatteen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen sekä rangaistusten yksilöllisyyden periaatteen loukkaaminen sakon määräämisessä valittajana olevalle Mamolille sekä sakon suuruuden määrättämisessä.

Kun komissio määräsi valittajalle enimmäisrangaistuksen, se loukkasi edellä mainittuja periaatteita. Valittajan mukaan komissio ei arvioinut asianmukaisesti sen todellista käyttäytymistä vaan se päätti sakon suuruuden ottamatta huomioon Mamolin käyttäytymistä ja sen käyttäytymisen todellista vai-

kutusta kyseessä olevan rikkomisen yhteydessä. Valittajan mukaan komissio teki niin ikään virheen, kun se ei ottanut Mamolin osalta huomioon mitään lieventäviä seikkoja. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin hyväksyiikin joitakin Mamolin vastalauseista, jotka koskivat komission tekemiä virheitä sakon määrättämisessä, se ei alentanut sakon määrää.

6) Kuudes peruste. Asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan rikkomisen yhdessä asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen (2006/C210/02) 35 kohdan kanssa.

Valittaja väittää, että vaikka komissio ymmärsi, että Mamoli todella oli vakavassa taloudellisessa tilanteessa, joka heikensi yhtiön maksukykyä, se teki päätöksen, jolla ei voida saavuttaa sen johdanto-osassa asetettua tavoitetta. Unionin yleinen tuomioistuin ei arvioinut Mamolin esittämiä argumentteja.

7) Seitsemäs peruste. Menettelysääntöjen rikkominen.

Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi lainvastaisesti asian selvittämistoimia koskevat Mamolin vaatimukset.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1)

Valitus, jonka Issam Anbouba on tehnyt 25.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-592/11, Anbouba vastaan neuvosto, 13.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-630/13 P)

(2014/C 45/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Issam Anbouba (edustajat: asianajajat J.-M. Salva ja M.-A. Bastin)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-592/11, Issam Anbouba vastaan Euroopan unionin neuvosto, 13.9.2013 antama tuomio on kumottava

- on todettava, että päätös valittajan sisällyttämisestä luetteloon henkilöistä ja yhteisöistä, joihin taloudellisia pakotteita sovelletaan, on lainvastainen
- asiassa T-592/11 riitautetut päätökset ja asetukset on kumottava
- neuvosto on velvoitettava korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen perusteeseen.

Valittaja väittää ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että neuvosto, joka ei ollut kyennyt esittämään näyttöä valittajan tuesta Syyrian hallinnolle, oli soveltanut asianmukaisesti olettaa siitä, että Syyrian merkittävimpien yritysten johtajat tukivat Syyrian hallintoa. Valitusperusteen ensimmäinen osa koskee sitä, ettei tällaiselle olettamalle ole oikeudellista perustetta. Valittaja toteaa, että koska rajoittavat toimenpiteet ovat erittäin vakavia ja pakottavia, niiden soveltaminen ei voi perustua sellaiseen oletta- maan, johon yhdessäkään säädöksessä ei ole nimenomaisesti annettu oikeutta turvautua. Valitusperusteen toinen osa koskee sitä, että kyseinen oletta- ma on suhteeton tavoiteltuun päämäärään nähden erityisesti sen takia, että se on erittäin yleisluonteinen. Valitusperusteen kolmas osa koskee sitä, ettei mainittu oletta- ma ole kumottavissa. Sen näyttäminen, ettei Syyrian hallintoa ole tuettu, on aineellisesti mahdotonta, eikä näytön esittä- mistä siitä, että hallintoa on vastustettu, voida kohtuudella yksinään pitää riittävänä osoituksena siitä, ettei yhteyttä hallin- toon ole ollut.

Valittaja moittii toiseksi unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on ratkaissut asian, vaikka neuvosto ole esittänyt asiassa näyttöä. Toisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudelli- sen virheen, koska se ei yhtäältä ole harjoittanut tavanomaista valvontaa kanteen kohteena olleiden päätösten osalta ja koska se on toisaalta ratkaissut asian ilman, että neuvosto olisi esittä- nyt sille näyttöä. Toisen valitusperusteensa toisessa osassa vali- ttaja arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei tämä ole valituksenalaisessa tuomiossa todennut, että kontradiktorista pe- riaatetta ja valittajan puolustautumisoikeuksia on selvästi loukat- tu. Unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan vapaut- tanut neuvoston toimittamasta näyttöä tai esittämästä perusteita sille, miksi näyttöä ei pitäisi julkistaa, ja hyväksynyt, että neu- vosto voi perustaa päätöksensä yksinomaan oletta- maan, johon sillä ei ollut laillista oikeutta turvautua.

Valitus, jonka Total Marketing Services, jolle Total Ragginage Marketingin oikeudet ovat siirtyneet, on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-566/08, Total Raffinage Marketing v. komissio, 13.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-634/13 P)

(2014/C 45/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Total Marketing Services, jolle Total Ragginage Marke- tingin oikeudet ovat siirtyneet (edustajat: asianajajat A. Vancas- teele, C. Lemaire ja S. Naudin)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen antama tuomio on kumot- tava siltä osin kuin siinä on virheellisesti suljettu pois se, että Total Marketing Services (jäljempänä TMS) on lakannut osal- listumasta kilpailusääntöjen rikkomiseen 12.5.2004 jälkeen
- unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä on virheellisesti suljettu pois kaikenlainen TMS:n ja Repsolin perusteeton erilainen kohtelu niiden rik- komiseen osallistumisen keston osalta
- unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä on virheellisesti suljettu pois TMS:n rikko- miseen osallistumisen keskeytyminen 26.5.2000 ja 27.6.2001 välisenä aikana
- unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä ei ole vastattu kanneperusteeseen, joka kos- kee TMS:n kilpailukäyttäytymistä markkinoilla koskevan näytön tutkimatta jättämistä
- unionin tuomioistuimen on ratkaistava asia lopullisesti unio- nin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ja kumottava päätös TMS:ää koskevin osin sekä täyttävä tuomio- valtaansa käyttäen pienennettävä TMS:lle määrättyä sakkoa
- siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin ei ratkaise itse asiaa lopullisesti, oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myö- hemmin ja asia on palautettava unionin yleiseen tuomiois- tuimeen uudelleen tutkittavaksi unionin tuomioistuimen an- taman tuomion mukaisesti
- lopuksi työjärjestyksen [184] artiklan mukaisesti komissio on velvoitettava korvaamaan sekä unionin yleisessä tuomi- oistuimessa että unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oike- udenkäyntikulut.